



INTERNET MEDLENSBLAD FOR SOLKOM

NR. 4 - 23. JUNI 1975 — KR. 1, —

ADR.: BOKS 2844, 7001 TRONDHEIM

INNEHOLD

	<u>SIDE</u>
1. REDAKSJONELT	2
2. SOLKOM - HVA NÅ?	2
3. NYTT FR SIST I JUNI	2
4. LEDER	3
5. LANDSKONFERANSEN: BREV TIL REGJ.	4
6. OPPGAVENE FRAMOVER	5
7. HILSNING TIL VNK	6
8. GRUNK/FUNK	6
9. VIETNAM	7
10. FLYKTNINGENE	9
11. OPPSUMM. AV I-K-UKA	10
12. RAPPORT FRA FR. STAD FNL-GR.	11
13. OPPSUMM. AV SEIERSMØTENE I OSLO OG BERGEN	12
14. ARB. I TRONDHEIM	13
15. OM KONFERANSESMØTER	14
16. OM ENHETSPOLITIKK OG 1. MAI	15
17. TRONDHEIM FNL-GR. OG 1. MAI	17
18. PRESSEMEDDELING	17
19. UTVIKLINGEN I INDO-KINA	18
20. OM "SOLIDARITET NORGE-VIETNAM"	18
21. SOLKOMS FRAMTID	18
22. SOLKOM SOM VENNSKAPSSAMBAND	18

LEVE DET FRIE KAMBODSJA OG VIETNAM!

SOLKOM - hva nå?

Redaksjonen:

Så er vi her igjen, riktignok noe seinere enn beregna. To hovedårsaker til dette: Stoff innlevert for sent, og alvorlige problemer med folk pga. opplæringsutendensier i forb. med Fesien.

Dette nr. blir noe større enn de foregående, og det er å håpe at også den tekniske kvaliteten gjør fremskritt. Frist for stoff til neste nr. er 15. sept. Igjen oppfordrer vi folk rundt omkring i landet til å la høre fra seg.

Til slutt får vi i redaksjonen ønske alle solkomere en riktig god sommer og minne om at den meget bortreiffelig kan bli. brukes til studier. Så stiller vi sterkt til landsmøtet i slutten av september.

Anti-imperialistisk
hilsen fra redaksjonen
v/ Arve

*BYRER
SEIERENE I
INDO-KINA?*

Spørsmålet om framtida for fronten vår blei diskutert på Landskonferansen. Det blei vedtatt at Solkom fortsatt skal være en støtteorganisasjon for Vietnam. Oppgavene vil bli andre - det viktigste på sikt blir å utvikle vennskapet mellom våre to folk på alle områder, og å gå imot reaksjonens forsøk på å svarte våre heltemodige venner.

Jeg er enig i at dette er høyst viktige oppgaver, men er uenig i at hele Solkom skal ta fatt på vennskapsarbeidet.

I de siste tiåra har det sydd og kokt i den tredje verden. I flere land i Asia (f.eks. Thailand, Burma, Malaysia, Filipinene) har væpnede frigjøringsfrontar tatt opp kampen. I Korea klemper folket for en gjenforening av landet. 45000 soldater i Sør-Korea og truer med å bruke taktiske atomvåpen mot nord hvis folket vinner seg. Land i den 3dje verden har sluttet seg tettere sammen og krever: Utvida fiskerigrense, kontroll med egne råvarer, mot imperialistisk utbytting og mot supermaktene USA og Sovjet.

Vietnam har seiret - andre land i den tredje verden står for tur til å kaste av seg imperialismens åk, og Vietnam og Kambodjas vei til frigjøring er en kraftig oppmuntring og veiviser for dem. I vedtaket fra Landskonferansen står det om våre nye oppgaver bl.a. "Propagandere hvordan en en liten nasjon som Vietnam kunne overvinne USA-imperialismen." Men i stedet for å propagandere seieren i en vennskapssammenheng med Vietnam, hvorfor ikke støtte og kjempe direkte for de folk denne seieren betyr noe umiddelbart for?

Solkom har en unik forståelse for hva imperialismen er og betyr, og en lang kamperfaring. La oss kaste disse kreftene inn i støttearbeid for de folk som mest trenger det.

Jeg håper flere kan komme med synspunkter på frontens framtid så vi kan få en skikkelig diskusjon fram til Landsmøtet i september.

Tom, Oslo.

NYTT FV I SLUTTEN AV JUNI

I slutten av juni kommer det et nytt nummer av For Vietnam som skal ta opp Frigjøringa av Vietnam, Vietnams historie, noe om Solkoms historie, USA -imperialismen og mye annet. Det er i denne anledning viktig at Solkom sentralt får bestilling av gruppene så fort som mulig for å kunne bestemme opplag. Det ville også være fint om gruppene kunne jevnlig skrive noen ord om hvordan salget av FV går, om det er vanskelig eller lett å selge, hvor mye dere får solgt o.s.v. Kom også gjerne med kritikk av innholdet og formen på bladet.

Hilsen FV-red.

Den 30. april 1975 ble hele Vietnam frigjort etter mer enn hundre års kamp mot koloniherrredømme og imperialisme.

Dette er en milepæl i menneskehetens historie. Den kampen folket har ført i Vietnam sammen med folkene i Laos og Kambodsja, vil bli feiret og husket over hele verden, som ikke har noe høyere ønske enn å følge Indo-Kinas eksempel og knuse all imperialisme og fremmedherredømme.

Nok en seier er vunnet. Norge har anerkjent PRR! Vi stilte hovedoppgaven på LM å kjempe for norsk anerkjennelse. Det presset vi har kunnet legge på regjeringa gjennom anerkjennelseskampanjen, har bidratt til at PRR i dag er anerkjent. Dette er en seier for det vietnamesiske folket. Det er også en seier for oss som har gått i spissen for dette arbeidet i Norge.

Seieren er vunnet. Men det betyr ikke at solidaritetsarbeidet kan opphøre. Selv om USA er kastet på sjøen, så fortsetter den aggressive USA-imperialismen å true Vietnam. Rett før frigjøringa tok USA med seg over 100000 såkalte "flyktninger". Noen av dem ble evakuert mot sin vilje. Andre ble lurt eller skremt til å flykte. Og noen er reaksjonære fascister og banditter som hater folket og drømmer om hevn.

Hva er hensikten med denne evakueringa? Det er opplagt at USA-imperialismen vil skaffe seg redskaper de som er tatt med ut. Menneskefrakten er en aggressiv handling rettet mot Vietnam. Den tar sikte på å rekruttere vietnamesere som agenter for USA mot det frie Vietnam. USAs siste forbryterske overfall og bombing av Kambodsja viser oss at USA fortsatt er en trusel mot folke i Indo-Kina.

Regjeringa har ønsket 40 vietnamesere velkommen til Norge og er villige til å gi dem politisk asyl og oppholdstillatelse. Dette er nok et eksempel på regjeringas unnvikende holdning i støtten til Vietnam og deres håndtlangerpolitikk overfor USA. Med den ene handa anerkjenner de PRR, med den andre svekker de tilliten til det frie Vietnam ved å gi Thieu-regimets tro tjenere politisk asyl og oppholdstillatelse i Norge. Vi må protestere kraftig mot regjeringas handling i denne saken. Vi må skrive innlegg i avisene og utå stå på stand for å vise at dette tjener ikke det vietnamesiske folket.

Ved siden av våre eksterne oppgaver framover har vi også store interne oppgaver framover i Solkom. På landskonferansen 10/11. mai begynte vi diskusjonen om Solkoms framtidige arbeid. Vedtaket om Solkoms oppgaver framover ble enstemmig vedtatt, men ulike syn var oppe i diskusjonen. Skal Solkom fortsette å arbeide som anti-imperialistisk front og utvide arbeidsområdet til hele Sørøst-Asia? Skal Solkom fortsette det anti-imperialistiske arbeidet for folkene og landene i den 3. verden — eller er det nødvendig å fortsette arbeidet for det vietnamesiske folket for å bidra i gjenoppbygginga og styrke vennskapet mellom Norge og Vietnam? Disse spørsmålene ble reist, og de skal diskuteres grundig i Solkom framover. Vårt gamle program er i den nye situasjonen forelda, og disse diskusjonene skal føre oss fram til et nytt program for Solkom som skal vedtas på Landsmøtet 28.-29. august.

LEVE DET SEIRENDE VIETNAM!

Nei til sørvietnamesiske flyktninger i Norge!

Fram for gode diskusjoner om Solkoms framtid!

KOM PÅ LANDSMØTET 28.-29. SEPT.



LANDSKONFERANSEN - 10.-11. MAI 75 :

ÅPENT BREV TIL DEN NORSKE REGJERINGA

I tida før og etter frigjøringa av Sør-Vietnam har USA-imperialistene gjort sitt beste for å sverte og undergrave det frie Vietnam. Dette blir gjort for å minske betydninga av det vietnamesiske folkets endelige seier. USA-imperialistene, som er skyld i Vietnamkrigen og flyktningeproblemet, bruker nå flyktningene som et middel i hetsen mot det frie Sør-Vietnam. Massemedia bruker idag USA-imperialisemen og CIA som sikre kilder i denne løgn-offensiven. Dersom vi tar for oss dem som har flykta fra Sør-Vietnam den siste tida, vil vi st at det er to helt ulike motiveringer som ligger til grunn for at de har forlatt landet. Den ene delen utgjøres av det fascistiske Thieu-regimets tro gjenere, den andre delen av folk som enten er lurt ut av landet eller var redde for alvorlige krigshandlinger i frigjøringskampens slutfase.

Vi har tidligere i historia vært vitne til at USA har gått inn for å skape store flyktningemasser i land hvor de har lidt nederlag for seinere å utnytte disse i propagandayemed. Vi har derfor all grunn til å tro at en del av flyktningene fra Vietnam vil bli brukt til å sverte og undergrave det frie Vietnam. Flyktninger vil bl.a. få opplæring av CIA for seinere å bli sendt rundt på såkalte informasjonsoppdrag for å spre løgner om tortur, massehenrettelser osv. Det er også svært sannsynlig at noen vil bli brukt til sabotasjearbeid innenfra, utfra hva vi veit om CIA's arbeidsmetoder fra tidligere, lignende tilfeller.

Solidaritetskomiteen for Vietnam vil på denne bakgrunn på det skarpeste ta avstand fra, og gå imot at det blir gitt politisk asyl og oppholdstillatelse for sørvietnamesiske "flyktninger" her i landet. Utenriksminister Frydenlund har gitt uttrykk for at omlag 40 såkalte flyktninger, som har uttrykt ønske om å komme til Norge, vil bli tatt imot her. Solkøen mener at standpunktet til den norske regjeringa bidrar til å svekke tilliten til det nye demokratiske Sør-Vietnam. Vi veit at PRR har tilbudt alle sørvietnamesere som er villige til å være på å gjenoppbygge landet gjennom nasjonal forsoning, å vende tilbake til fedrelandet. Sjølsagt kan ikke PRR tillate at demokratiet blir åpent motarbeidet, derfor vil sabotører bli straffet. De sier at enhver vietnameser som støtter gjenoppbygginga og unnlater å undergrave og sabotere i framtida, ivl kunne vende tilbake til Vietnam og hans gamle forbrytelser vil bli glemt. Denne politikken fra PRRs side har ført til at hundretusener av soldater fra gamle Saigonhæren og tidliger fiender av PRR idag tar del i arbeidet med å gjenoppbygge det frie Sør-Vietnam.

Solidaritetskomiteen for Vietnam krever derfor at den norske regjeringa tar kontakt med flyktningene og informerer dem om PRR's politikk med det siktemål at de aller fleste vender tilbake til Vietnam. De flyktningen som ikke er villige til å reise tilbake til Vietnam, representerer det fascistiske undertrykkingsregimet som i årevis har hindret framvoksten av demokrati og fred i Vietnam.

Vi kan hverken se at det vietnamesiske eller det norske folket er tjent med at disse slår seg ned i Norge.

(Forts. fra side 11)

...må vi ikke hvile på våre egne erfaringer - positive eller negative - men få dem ut, gjerne her i "FNLI". HUSK: Å trekke lærdom av egne erfaringer bringer fronten framover.

L-K 10.-11.MAI:

VEDTAKET OM SOLKOMS OPPGAVER FRAMOVER.

- 1) Det vietnamesiske og kambodsjske folket har ført frigjøringskampen i Indokina fram til full politisk og militær seier over USA-imperialismen. Folkene, under ledelse av sine respektive regjeringer PRR og GRUNK, har nå kontroll i Sør-Vietnam og Kambodsja. Nasjonal uavhengighet og frihet er gjen-
vunnet, og i et fritt, demokratisk Vietnam og Kambodsja, kan folkene gjen-
oppbygge landene, frie fra imperialistisk undertrykking.
USA-imperialismen har dermed lidd sitt største og endelige nedslag i forsøket
på å gjøre IndoKina til nykolonialistisk område. USA måtte trekke ut alle
militære rådgivere og alt sitt militære personell fra Vietnam og Kambodsja.
Deres marionetteregjeringer er styrtet og oppløst. Dette vil si at SOLKOMs
hovedmålsettinger for solidaritetsarbeidet er oppnådd: 1) Frigjøringskampen
har seiret. Vietnam og Kambodsja har oppnådd demokrati og gjenvunnet
nasjonal uavhengighet. 2) USA-imperialismen er beseiret i IndoKina.
- 2) Solkom's oppgave framover er å gi full støtte, politisk og materielt,
til det frie, demokratiske, frie og uavhengige Vietnam.
Det vil si:
 - Propagandere hvordan en liten nasjon som Vietnam kunne overvinne USA-
imperialismen.
 - Gå aktivt imot USA og høyrekreftene (inkludert norsk presse) i deres forsøk
på å sverte og hetse mot det frie, demokratiske og uavhengige Vietnam,
og det vietnamesiske folkets seier.
 - Kjempe for norsk anerkjennelse av PRR.
 - Støtte materielt oppbygginga av det frie, demokratiske Vietnam.
 - Arbeide for å utvikle forbindelsene politisk og kulturelt, og styrke
vennskapet mellom det norske og det vietnamesiske folket.
- 3) Solkom støtter fullt ut opprettinga av Vennskapssambandet Norge-
Kambodsja, og ønsker et nært samarbeid med denne organisasjonen. Vi
støtter fortsatt de 3 indokinesiske folkenes kamp.
- 4) Ut fra disse oppgavene vil Solkom fortsette sitt arbeid til støtte for
det vietnamesiske folket. Ut fra den nye situasjonen vil arbeidet ta form
av vennskapsarbeid. Solkom vil beholde sitt navn. Det er Landskonferansens
syn at vennskapsarbeidet også i framtida bør hvile på prinsippene om
partipolitisk uavhengighet og enkelt-medlemsskap, og at de styrende organer
velges av medlemmene. Landskonferansen velges av medlemmene. Landskonferansen
pålegger AU å utarbeide forslag til nytt program og nye vedtekter. Dette
sendes ut i god tid før kommende LM, 19/20 september. AU pålegges av LK å
drøfte videre Vietnam-arbeid med andre organisasjoner.

HILSNING TIL "VENNSKAPSSAMBANDET NORGE-KAMBODSJA"

I 5 år har det kambodsjanske folket under ledelse av FUNK og GRUNK ført sin væpnede frigjøringskamp mot USA-imperialismen og dens lakeier i Phnom Penh. De har slåss mot amerikanske styrker, terrorbombing, giftstoffer og imperialistenes forsøk på å underlegge seg land og folk. men USAs forsøk kunne aldri lykkes. De stod overfor et enhetlig folk som greip til våpen og fulgte folkekrigens prinsipper. Våren -75 ble USA-imperialistene kastet ut av landet og det kambodsjanske folket kan ta fatt på gjenoppbyggingsarbeidet. Dette er en stor seier for det kambodsjanske folket, men også en seier av verdenshistorisk betydning. Den er en inspirasjon og veiviser for alle verdens folk som ligger under imperialismens åk.

Solkom har ialle disse 5 åra jobbet for å skape en Kambodsja-opinion i Norge. Også etter frigjøringa er det viktig med støttearbeid for å propagandere Kambodsjas vei til frigjøring, utvikle vennskapet mellom våre to folk og drive tilbake hets og løgner fra borgerpressen.

Solkom støtter varmt opprettelsen av "Vennskapssambandet Norge - Kambodsja", og vi ønsker dere lykke til med arbeidet framover.

LEVE DET FRIE KAMBODSJA !

LEVE DE INDO-KINESISKE FOLKENES

KNUSENDE SEIER OVER USA-IMPERIA-

LISMEN !

L-K-10.-11. MAI:

HILSNING TIL GRUNK / FUNK

Solidaritetskomiteen for Vietnam i Norge, samlet til landskonferanse i Oslo 10. og 11. mai 1975 sender denne hilsenen til Kambodsjas Nasjonale Enhetsregjering (GRUNK) og Kambodsjas Nasjonale Enhetsfront (FUNK), ved Samdech Norodom Sihanouk, Statsoverhode og President i FUNK, Samdech Penn Nonth, Statsminister i GRUNK, og Khieu Samphan, Vise-statsminister og forsvarsminister i GRUNK:

Phnom Penh ble fullstendig frigjort av Kambodsjas Folks Nasjonale Frigjøringshær 17. april 1975. På vegne av Solidaritetskomiteen for Vietnam og alle anti-imperialister i Norge, vil vi få overbringe våre varmeste gratulasjoner og uttrykke den dypeste beundring for den verdenshistoriske seieren det kambodsjanske folket har vunnet under FUNK's og GRUNK's ledelse.

For 5 år siden stod USA-imperialistene bak det reaksjonære kuppet til den forræderiske Lon Nol-klikken. USA sendte tropper for å gjøre det uavhengige og fredselkende Kambodsja til en koloni. Det kambodsjanske folket, som har lange og stolte tradisjoner med å kjempe mot imperialistiske angripere, grep øyeblikkelig til våpen, sluttet straks opp om Den nasjonale enhetsfronten,

kjempet tappert og besluttomt og har nå vunnet den endelige seieren i sin kamp for nasjonal frigjøring. Den raske framgangen var mulig fordi framsynte kambodsjanske anti-imperialister gjennom mange år før kuppet i 1970 klarte så hva som måtte bli Kambodsjas veg.

Det kambodsjanske folkets store seier gjennom væpnad kamp er et nytt eksempel på at dersom den riktige linjen med langvarig folkekrig føres, så kan en liten nasjon sikkert og visst bekjempe en stor og sterk angriper. Den umåtelige kampviljen og heroismen til Kambodsjas folk framstår som et lysende eksempel og en inspirasjon for alle frihetskjemper i hele verden. Vi føler den dypeste ærbødighet og respekt for de talløse heltene som falt i frihetskampen, og vi deler gleden med de tapre kambodsjanerne som nå bygger landet sitt.

Solidaritetskomiteen for Vietnam har alltid stått på folkets side mot de utenlandske inntrengerne. Vi har reist solidariteten med det kjempende Kambodsja, og seieren 17. april ble møtt med gledesdemonstrasjoner en rekke steder i Norge. I dag hilser vi med (forts. s.14)

HLISER DEN VIETNAMESISKE FOLKETS ENDELIGE SEIER.

Sendes til NGUYEN HUU THO, president i Presidiet i Sentralkomiteen til Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront, og president i Den Rådgivende Forsamling til Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering, og HUYNH VAN PHAT, president i Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering. TAN DUC THANG, president i Den Demokratiske Republikken Vietnam, NGUYEN VAN DUAN, førsteviser i Sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderpart, NGUYEN GIANG, formann i DRV's Nasjonalforsamlings æste komite, og NGUYEN VAN LONG, statsminister i DRV's regjering.

Solidaritetskomiteen for Vietnam, sendt til landskonferanse 10-11 mai 1975, vil uttrykke sine varmeste gratulasjoner til det vietnamsiske folket for den store seieren de har vunnet.

Den 30. april mottok vi med den største glede meldingen om at Saigon var frigjort, og byen oppkalt etter det vietnamsiske folkets store leder HO CHI MINH. Seieren tilhører det vietnamsiske folk i Sør, dets frigjøringshær PLAF, Frigjøringsfronten FNL og regjeringen i Sør, PRR. Den tilhører deres søstr og brødre i Nord, deres her og deres stat Den Demokratiske Republikken Vietnam (DRV).

Vietnam er nå befridd fra USA-imperialismen; kampen for nasjonal sjølstendighet og for den demokratiske revolusjonen ledet av arbeidere og bønder, har seiret. USA-imperialismens deling av landet kan nå oppheves og den vietnamsiske nasjon gjenforenes med frdlige miller.

I mer enn 115 år har det vietnamsiske folket kjempet mot utenlandske inntrengere. På grunn av det vietnamsiske folks tapre kamp brukte Frankrike flere 10-år på å kolonisere landet. Under den uedelige HO CHI MINH ledelse nedkjempet Vietnam først de japanske okkupantene, siden den franske kolonimakta, og til slutt den imperialistiske supermakta USA. Ved å føre langvarig folkekrig og aldri gi opp våpnene, ved å stole på folkets egne krefter, forene hele folket i kampen mot USA-imperialismen har det vietnamsiske folket beseiret alle fiender, og holdt ut den verste terror noe folk er blitt utsatt for i moderne historie.

Gjennom den langvarige folkekrigen har vietnameserne oppnådd store resultater. Augusterevolusjonen i 1945 førte til opprettelsen av DRV, som etter 1954 ble utviklet til en sterk, sosialistisk stat i den nordlige delen av Vietnam. I 1960 ble FNL dannet og i 1969 regjeringen PRR, som fra starten av var den virkelige regjeringstanken for folket i Sør-Vietnam. Etter over 12 års folkekrig tvang det vietnamsiske folket USA til å trekke alle sine tropper ut og undertegne Parisavtalen, hvis innhold bygde på de krav PRR og FNL hele tida har kjempet for, og som var fastslått i Geneveavtalen av 1954. Det var derfor i USAs interesse å bryte avtalen.

USA rustet Saigon-regimet opp til verdens 4. største krigsmakt i utrustning for at den skulle bli i stand til å overta oppgaven etter den amerikanske krigsmaskina. USA bygde opp en nykolonialistisk stat og det ble etterlatt 25 000 amerikanske rådgivere til å lede den. Fra første stund av brøt Saigon avtalen med aktiv oppmuntring fra USA, og forsøkte å erobre de frigjorte områdene. Det vietnamesiske folket måtte derfor rydde Saigon-regimet av veien for å gjennomføre Paris-avtalens politiske innhold. Befolkningen i Saigon-områdene gikk sjøl i spissen for frigjøring, gjorde opprør og kasta Saigonhæren ut med støtte fra Folkets Frigjøringshær.

Gjennom kampen har Vietnam vunnet vennskap og støtte i hele verden. Alle verdens folk beundrer vietnamesernes kjærlighet til landet og den fasthet som de har vist ved å følge veien med revolusjonær folkekrig for nasjonal frigjøring.

Nå, ved den nasjonale frigjøringskampens seier, vil vi i dyp ærbødighet minnes de tallose helter av det vietnamesiske folket som er falt i kampen. Helt verden skylder den sin takk. Vi minnes den legendariske Ho Chi Minh, hvis revolusjonære ånd og lederskap har betydd en mektig inspirasjon.

De indokinesiske folkenes seier har betydd et vendepunkt i verdens historien, tilføydd USA dets hittil største nederlag og gitt et kraftig støt framover i de undertrykte folkenes kamp for frigjøring over hele verden, også her i Norge.

Det norske folket har støttet Vietnams frigjøringskamp i mange år. Over hele landet har titusener gått i demonstrasjoner, og tusener har drevet aktivt solidaritetsarbeid. Fagforeninger og andre masseorganisasjoner har gang på gang uttrykt støtte til PRR og FNL. 1. mai 1975 ble Sør-Vietnams frigjøring feiret i over 150 demonstrasjoner i Norge. Det finnes derfor et godt grunnlag for å videreutvikle vennskapet mellom våre to folk. For Solidaritetskomiteen vil dette bli hovedoppgaven framover. Vi vil arbeide for at den norske regjering straks anerkjenner PRR og oppretter diplomatiske forbindelser med folkets regjering i Sør-Vietnam, og at den norske regjering tar på seg ansvaret for å yte betingelsesløs støtte til gjenreisningsarbeidet.

LEVE DET VIETNAMESISKE FOLKETS VERDENS Historiske SEIER !

LEVE VENNSKAPET MELLOM DET NORSKE OG DET VIETNAMESISKE FOLKET !

FLYKTNINGENE

Landskonferansen vedtok med rette et åpent brev til den norske regjeringa (står i dette nr. av FNLIN) som går kraftig imot at vietnâmesiske flyktninger får komme til Norge. Jeg har lyst til å utdype noen av punktene i denne uttalelsen:

1) Alle rapporter fra Sør-Vietnam (både fra PRR og vestlige journalister) bekrefter at PRRs forsoningslinje har blitt nøye gjennomført. Sjøl den siste regjeringssjefen, "Bi g Minh, lever i fred med sin familie. Dette har resultert i at flere av flyktningene ønsker seg tilbake. Iflg. "International Herald Tribune" 24.- 25. mai vil til nå 1000 av de som er under amerikansk kontroll tilbake. 6 av 30 skip som ligger utafor Singapore med flyktninger ombord har gjort vendereis. USA vil sjølsagt fortsette å lure flyktningene, men når dette går opp for dem, vil flere og flere kreve å bli sendt tilbake.

Derfor må fortsatt et av krava til DNA-regjeringa være: GI FLYKTNINGENE SKIKKELIG INFORMASJON OM FORSONINGSPOLITIKKEN TIL PRR OG OM DET FRIE VIETNAM. De som likevel ikke vil reise tilbake etter en sânn oppfordring må anses som svertene av det frie Vietnam.

2) DNA-regjeringa hevder at de hjelper flyktningene av reint humanitære grunner. Dette argumentet er lett å knuse. SOLIDARITETSKOMITEEN FOR CHILE sier i en uttalelse at de flere ganger har fått avslått henvendelser om å ta inn flere flyktninger fra Chile til Norge. (Dette er spesielt på bakgrunn av at den chilenske juntaens leder Pinochet har offentliggjort en liste over 200 politiske fanger som vil få utreisetilfatelse hvis det skulle finnes statér som er villige til å gi dem asyl). Argumentet har vært at Flyktningerådet ikke har kapasitet til å motta flere...

Over til Vietnam. DNA-regjeringa har aldri støttet frigjøringskampen og gjør det ikke nå heller. DNA-regjeringa anerkjente ikke PRR før juntaen var definitivt kasta ut av landet (tvert imot anerkjente de fascistjuntaen til siste slutt). I sluttfasen oppfordra DNA gjennom

sin innsamlingsaksjon partene til å legge ned våpnene og tenke på de stakkars flyktningene og sivile (altså likestilte PRR med fascistene). Og nå overfor det frie Vietnam støtter de opp under USAs siste propagandanummer og legger vilkåra til rette for at det norske folket blir overrent av løgnpropaganda om det frie Vietnam (både av norsk presse og vietnameserne sjøl).

3) Flyktningene som Norge har tatt hand om i Thailand (foreløpig) er de 83 "Hermelin"-flyktningene og de 29 "Subud"-flyktningene. Den sosiale statusen i "Hermelin"-gruppa har blitt undersøkt: flere akademikere og en lege, en arbeidert i USAs Saigon-ambassade, andre i høye stillinger i Thieu-administrasjonen, bare 2 stk. kunne bare vietnamesisk, de fleste snakket engelsk. Flyktningene kan ventes til Norge omkring den 5. juni og ca. 90 % vil forbli i landet.

Norge er det eneste landet i verden som har garantert for vietnamesiske flyktninger i Thailand. Det har allerede kommet 22 vietnamesiske flyktninger til Sverige som ble tatt opp i åpen sjø, men den svenske regjeringa sier: "Vi finner idag intet motiv for kollektiv overføring fra Indo-Kina", sa fru Leijon, "ingenting tyder på at situasjonen der ligner den som var i Chile". (Dagens Nyheter, 22. mai). Sløl den sør-koreanske regjeringa ville ikke garantere for 243 flyktninger som kom med et sør-koreansk skip til Thailand og som måtte gjøre vendereis.

At Norge er det eneste landet som har garantert for vietnamesere i Thailand har resultert i at flere vietnamesere som hadde framtreddende stillinger i Thailand (og som nå er blitt bedt om å reise tilbake til Sør-Vietnam) har henvendt seg til den norske ambassaden og blitt foreløpig skrevet opp på lister. I Aftenposten 15. mai kan vi lese: "Det norske flyktningeråd er også innstilt på å yte hjelp til andre grupper", sa Bøe. "Det er bl. a. kommet melding om en annen gruppe på 900 sivile flyktninger fra Kambojasom befinner seg like ved grensen, lengst sørøst i Thailand".

Derfor gjelder det på sikt og så noe mer enn de 70-80 som allerede har blitt lovt innreise; flere kan komme etter og Norge blir gjort til et transittland for store grupper som ennå befinner seg i Thailand.

4) Det er et enormt behov for å komme ut med skikkelig propaganda om flyktningene. De norske avisene skriver for tida om flyktningene i USAs tegn, og tenk den overbærenhet de vil få i pressa "de som har klart å rømme fra Vietnam, de som rømte til friheten". Både på kort og lang sikt er det livsviktig med informasjon. På kort sikt å hindre slik at færrest mulig kommer til Norge - på lengre sikt å ha et propagandabolverk mot de vietnameserne som vil sverte det frie Vietnam.

Jeg foreslår metodene: skrive innlegg i avisene, stands og lage en løpeseddel, hvis det går an.

Jeg foreslår at parolene og krava vi stiller blir:

-LEVE DET FRIE VIETNAM.

-DEN NORSKE REGJERINGAS FLYKTNINGEPOLITIKK I INDO-KINA - HUMANISME I ORD - STØTTE TIL USA-IMPERIALISMEN I HANDLING.

-VI KREVER AT DEN NORSKE REGJERINGA SØRGER FOR Å GI FLYKTNINGENE SKIKKELIG INFORMASJON OM PRRs FORSONINGSPOLITIKK OG OM DET FRIE VIETNAM.

-FLYKTNINGER SOM IKKE VIL VENDE TILBAKE TIL VIETNAM MÅ NEKTES ADGANG TIL NORGE.

Finn, Oslo.

OPPSUMMERING AV INDO-KINA-UKA

Denne artikkelen kom ikke med i forrige nr. av "FNLI". Redaksjonen har laget et sammendrag som følger her; altså temmelig forsinka:

Oppsummeringa bærer preg av 2 ting:

1) Manglende rapporter fra gruppene.

2) Manglende kunnskap om hvilke politiske erfaringer gruppene har høsta.

Det vi vet:

MOSS: Tostands (solgte 75 eks. av For Vietnam) og artikkel om anerkjennelse i ei av lokalavisene.

OSLO: Konfrontasjonsmøte med "Norsk Vietnamesisk Forbund" på Nordstrand Gymnas (se egen artikkel); 1 standsaksjonering i byen, punktdemonstrasjon utenfor den amerikanske ambassaden (150 deltakere) og aktivitet på Universitetet i form av veggavisskriving og stands. Det må også nevnes at det kom inn nesten 1000 kr. ved ei geriljainnsamling i Studentersamfunnet.

EIDSVOLD: 1stand.

TRONDHEIM: Stand i byen hver dag. Både anarkistene, m-l'erne og SV-erne stod for oss hver sin dag.

Bra resultat. God erfaring i enhetsarbeidet.

TROMSØ: Konfrontasjonsmøte i Studentersamfunnet m/ innledn. av forkvinn i Solkom. Stand og salg av materiell i samband med møtet. Studentersamfunnet bevilga 500 kr. til Solkom

FREDRIKSTAD: (gjengitt i forrige nr.)

Kommentar:

Det ble ikke brukt stormønstringer, men heller stands, artikkelskriving, løpeseddelspredning o.l. noe vi vurderer som riktig ut fra styrken vår. På dette nivået var det større aktivitet enn f.eks. 27. jan. Men vi hadde ikke noe gjennombrudd for solidaritetsarbeidet generelt, heller ikke med anerkjennelseskampanjen. Her ble hovedfeltet - skoler og fagforeninger/klubber - forsømt (delvis unntak: Oslo og Fredrikstad). Når det gjelder Kambodsja, så ble det kjørt bra ut sentralt med materiell. Oppfølginga fra gruppene har vi liten oversikt over. Kambodsja var prioritert høyt i Oslo og Fredrikstad, og det var et Kambodsja-møte i Stud.samf. i Tromsø.

Til slutt: Skal vi analysere situasjonen i solidaritetsarbeidet, (forts. s.4)

RAPPORT FRA FREDRIKSTAD FNL-GR.

17. april aksjon:

Grappa tok initiativet til en demonstrasjon og et solidaritetsmøte, som ble torsdag 17. april.

Toget samla ca. 100 stk., mest folk i 20 - 30 års alderen, men også en del eldre. En viss yrkesmessig spredning var ideelt. Den var også god for ivaretagelse av de berørte.

OPPSLUTNINGA:

Vi er ikke fornøyd med oppslutninga, den var noe underkant av målsetninga. Ca. 60 - 65% av våre medlemmer deltok, det var bra. Oppslutninga fra Anarkistene og M-1-bevegelsen var bra. 12 stk. deltok fra SV/SU og én fra A.U.F. Den halvhjerta støtta fra SV, eller som de sa: "Vi gir en svak støtte", virka hindrende. Men årsaken er nok dypere.

ENHETSPOLITIKKEN:

Vi stolte for mye på partiene/gruppenes mobiliseringssevne. Ville det ikke ikke ha vært mer riktig og laga en tog/møte-komite mer av enkeltpersoner? med hovedvekt i fagbevegelsen? Den tradisjonelle parti/gruppe-modellen virker hemmende?

FOR GENERELL MOBILISERING:

Vi evnet ikke å gå i dybden i mobiliseringsarbeidet. En overdreven vekt på generelle mobiliseringsmetoder dominerte. FNL-gruppas byråkratiske sider kunne lett bli forsterket i denne aksjonen. (Jfr. den korte mobiliseringstida, ca. 1 uke). Sjøl om enkelte utenom styret deltok i forberedelsene, så var ikke det en konsekvent gjennomført linje.

CODE LINJER - SIDER:

Vi gjorde et skritt framover i anerkjennelseskampanjen. Den første fagforeningssiden (Stabil Mek. Verksted) krevde anerkjennelse av PRRR/GRUNC.

ANNONSEOPPPROP:

En god del faglige tillitsmenn/kvinner og andre støtta et opprop som ble satt inn i den lokale DNA-avisa. Det er en god ting, for det skaper et nytt og bedre grunnlag for å få til en økt bevegelseskampanje, spesielt i fagbevegelsen.

Møtet:

Ca. 100 deltok på møtet (noen falt fra demonstrasjonstoget, andre kom til). Appelleme, spesielt kvinneappellen, var konsist og god. Møtet var i stor grad et trekk virkelig bra. En negativ ting var at enkelte deltakere forsøkte å angripe det organiserte Indo-Kina arbeidet i Norge. Det brøt seg klart med frontgrunnlaget for møtet.

AKSJONEN ELLERS:

Aksjonen la grunnlag for utvikling av nye medlemmer. Det viste at det er en levende Indo-Kina-opinion. Ellers vil vi takke avisa "Demokraten" for en redelig og god dekning av aksjonen. Det var en dekning på det indo-kinesiske folks eget grunnlag.

KONKLUSJON:

Demonstrasjonstoget var noe mindre enn ventet, det åpne møtet overfor ventning. Grunnlaget er bedre for økt fart i anerkjennelseskampanja. En mindre parti-profil i enhetspolitikken. Deler av den organiserte Indo-Kina-opinionen underprioriteter Indo-Kina-arbeidet. Stoler mer på massene.

ELLERS: På to lørdager før 1.mai kom det inn 820 kr. ved innsamling.

L.MAI:

L.MAI:

Faglig front:

Gruppa deltok i Faglig Front-toget, som samla 165 deltakere, i et dårlig vær. Ca. 30 stk. gikk i vår seksjon, og det var bra.

Formann i gruppa holdt appell på torget. Ellers solgte vi F.V., og samla inn ca. 400 kr. til Solidaritet Norge-Vietnam.

Mobilisering: Vi brukte personlig mobilisering som viktigste middel. Det gikk bra, men fortsatt deltar for få utenom styret, sjøl om framgangen er å spore.

Kommende planer: SEIERSFEST på trappene, medlemsmøte: "Hva nå med Indo-Kina-arbeidet?" og "Solkoms nåværende funksjon".

Seiershilsen Fredrikstad FNL-gruppe iv/A.U.

Fredrikstad har sendt med en annonse og en underskriftsliste fra den lokale annonse-underskriftskampanjen. Lista har 49 navn - hvor bl.a. de fagforeningene er veldig godt representert. Vi har ikke plass til å gjengi dem her. Men redaksjonen vil gi Fredrikstad honnør for den veldig skikkelige oppsummering - her fungerer dere som et forbilde for andre grupper. Der er inspirerende lesning for oss ellers i landet, og det er nyttig for oss også å ta del i erfaringene deres. Lykke til videre!

Red.

OPPSUMMERING AV SEIERSMØTENE

I OSLO OG BERGEN

OSLO 1050 mennesker var møtt fram til et svært vellykka seiersmøte i Samfunns- og salen 15. mai, samme dag som den offisielle feiringa av seieren av fri- og gjøringa blei innleda i Sør-Vietnam. Programmet for møtet bar preg av et godt og grundig forarbeid: seiersprolog ved Jon Michelet, hovedtale ved Van Ky, leder for PRRs informasjonsbyrå i Norge, appell ved Inger selsjord, forkvinne i SOLKOM, og en kortfatta oversikt over solidaritets- og arbeidets historie ved 6 tidligere formenn - forkvinner i SOLKOM. Blant disse holdt Ingvar Skobba en appell hvor han oppsummerte de viktigste lærdommene. I tillegg var det hilsningsappell fra DFFG i Sverige og 17. mai-appell ved Tuva Gry Oyan, forkvinne i Det Norske Studentensamfunn. Blant kulturelle innslag kan nevnes ei gruppe skuespillere som framførte et Ho Chi Minh-collage, sang av Rødt Kor, et syngespill om Vietnam laget og framført av teatergruppa i DNS og Anne Grethe Frøy, FNL-aktivist som sang ei vise hun sjøl hadde lagat i den Seiersmøtet blei avslutta med dans til musikk av Bazar.

I tillegg til sjølve møtet hadde SOLKOM lagd og satt opp ei utstilling som på en svært god måte framstilte utviklinga av solidaritetsarbeidet fram til idag!

BERGEN

Seiersmøtet i Bergen, samme dag, samla 250 deltakere. Truong, fra PRRs informasjonsbyrå hadde hovedtalen, mens det i tillegg var appeller ved Tron Øgrim, professor Grundt, tidligere formann for "1/2 million til PRR" - kampanja i Bergen, Oddmund Sjølen og Magnus Takvam (tidligere og nåværende formann i Bergen FNL-grupper). Kulturen blei besørget av skuespillere Palle Christensen, Rødt Kor og gruppa "Hvitskjorte og Havre-lefse". Ei bra markering av Vietnams seier i Bergen.

OPPSUMMERING AV ARBEIDET I TRONDHEIM

En viktig del av arbeidet vårt har vært jevnliges stands i byen. Spesielt kan nevnes lørdag 12.4 da torget var i kok, og hvor provokasjoner (skjellsord og spyting) forekom i rikt monn. Men ikke bare det; eksempelvis var en FNL-aktivist i diskusjon med 3-4. Unge-Høyre-typen med ca. 10-15 tilhørere i sirkel rundt. Plutselig gikk samtlige tilhørere bort og kjøpte seg FNL-merke og stilte seg rundt Thieu-tilhengerne. Vi behøver ikke slike manifestasjoner for å skjønne at vi kjemper for ei riktig og rettferdig sak, men det skaper entusiasme for arbeidet. Ellers så har anerkjennelseskampanjen gått bra, den har stått ganske sentralt i arbeidet, med annonser i lokalpressen.

I studentmiljøet, ihvertfall blant de som er politisk interessert, er Thieu-tilhengerne blitt fullstendig isolert. Eks. allmøte på NLHT, Lade der 220 stemte for, 1 avholdende og 0 mot støtteresolusjon til fjoringskampen. Tilsvarende avisinnlegg er sendt til Adresseavisen som motvekt til avisens mørkebrune linje og Thyness-artiklene. De er for det meste blitt nektet tatt inn, men er kommet fram i Arbeider-Avisa.

30. april, på dagen for den endelige seieren i Vietnam, ble det holdt en spontan punktdemonstrasjon på torget, med appell og Giai Phong. Den var ulovlig og nærmere 150 deltok etter 3 timers mobilisering. En fin erfaring fra en aksjonsform som mange av oss ikke hadde vært med på tidligere. Negativt for SOLKOM var at vi var for baktung til å ta initiativet sjøl; NKS var den drivende krafta, men vi og SV var også med. Samme dag ble FNL-flagget heist på Studentersamfundet, og natt til 1. mai valet FNL-flagget over ærverdige Kristiansten festning. En tydelig parallell mellom symbolet for norsk sjølstendighet og Vietnams nyvunne suverenitet. Ellers var det også en negativ side. Samme natt ble Kong Haakon-statuen oversprøytet med blåmaling og anarkistplakater ble oppslått på kirkedørene.

I pressa ble flaggheisinga kopla sammen med disse provokasjonene, og SOLKOM kom ikke ut og fikk avklart vårt forhold til flaggheisinga og de nevnte provokasjonene.

1. mai skal ikke oppsummeres for grunndig her. SOLKOM deltok bare i Faglig 1. mai-Front, hvor vi gikk først, deltakerne med tulipaner for å markere seieren og med organisasjonsmarkering i flaggborgen under torgmøtet etterpå hvor forkvinna vår holdt appell (3000-3500 mennesker til stede). Skikkelig markering. Stor Indo-Kinaseksjon også i Samorgtoget. Tidligere på dagen var det toppstemning på torget med rungende allsang av "Kambodia-visa". (Den er nå i anmarsj som singel med Hans og Stein på MAI. anbefales!)

17. mai var det seiersmøte i Stud.samfundet, arrangert av oss i samarbeid med styret. Møtet var bra i seg sjøl, men oppmøtet var svært dårlig. For dårlig mobilisering. Fascistprovokasjon. Som negativt for oss: Vi har enda ikke hatt eget seiersmøte utover det nevnte. Kambodiamøte med stiftelse av "Vennskapsbandet Norge-Kambodia" i Trondheim ble holdt 17.6. Grundig foredrag av Tor Halstvedt og bl.a. salg av første nr. av "Fritt Kambodia" - en parallell til vårt FV- og en meget god sådan. Møtet absolutt vellykket.

14-15. juni holdt vi helgeseminar utenfor byen. Her fikk vi igangsatt og videreført diskusjoner på veldig sentrale og grunnleggende saker. Samtidig ble vi enda bedre kjent med hverandre gjennom sosiale aktiviteter. Kanskje noe dårlig oppslutning. Ideen sendes videre på det varmeste.

For fronten vil jeg oppsummere arbeidet som bra. Vi har jobba trutt og flittig. Uten å ha fått diskutert det skikkelig med tilstrekkelig mange, mener jeg hovedsvakheten er at vi ikke har maktet å styrke oss nok organisatorisk/rekruttmessig. Situasjonen burde ha tilsagt større tilsig av aktivister (Unntak: NTH-gruppen med 3-dobla medlemstall!). Dette igjen er årsak til andre svakheter. Jeg tenker da på at vi ikke har rukket ut til de breie lag i stor nok grad. Husaksjoner har således blitt neglisjert, hovedsaklig pga. mangel på folk.

OM KONFRONTASJONSMØTER MED DE REAKSJØRE

FNL- gruppen i Oslo har i det siste arrangert og deltatt på en del konfrontasjonsmøter mot de reaksjonære på IndoKina-spørsmålet. Vi mener det er riktig at vi sender noen av våre erfaringer til FNL i Norge.

Det er to typer reaksjonære som møter på konfrontasjonsmøtene:

de "liberale" som fordømmer "terroren på begge sider" og de helt beinharde USA-tilhengerne. De førstnevnte er lettest å diskutere med på den måten at de legger fram såkalte "fakta" som ofte er greie å motbevise, slik at de som kommer for å høre på diskusjonen får sjansen til å vurdere sjøl, stille spørsmål osv. De andre er regelrett fascistiske og prater stort sett om "kommunismens vesen", "USA's humane (!) bombing i Vietnam" osv. Uansett hva slags type reaksjonære som dukker opp stiller det viktige krav til oss FNL-aktivister.

- 1) det er viktig å være godt forberedt.
- 2) Vi må lære å vurdere nivået på de som er til stede, slik at vi legger fram vår sak på en forståelig måte. Det er mange som ikke veit noe særlig om IndoKina, og som tar et riktig standpunkt når de forstår at de reaksjonære lyger.
- 3) Vær offensiv! Still spørsmål til USA's små lakeier. De avslører seg ofte når de må svare på spørsmål om de støtter quislingene, om de støtter USA i Vietnam osv.
- 4) Det er viktig at vi mobiliserer de progressive på hvert sted på forhånd til å ta innlegg, slik at flest mulig åpent kjører ut mot de reaksjonære til støtte for Vietnams folk.

Vår erfaring er at når disse 4 forutsetningene er til stede har vi knust de reaksjonære. Ellers har det blitt slik at vi har greid å svare tålelig bra for oss, ikke "dummet" oss ut, men heller ikke tatt rotta på Ky-folka.

Når det gjelder fascistene er vår erfaring at det stort sett er nytteløst å diskutere med dem. Vi har gjort det slik at vi holder vår innledning, diskuterer en stund, og oppfordrer så alle som vil diskutere Vietnam å bli med et annet sted og blåse i fascistene. Vi trur dette er riktig, for det har vist seg at vi ellers blir stående å stampe, fascistene diskuterer overhodet ikke sak.

Ellers vil vi si: Det er vi som tjener på å ha konfrontasjonsmøter!

Derfor: Arranger slike møter! La oss avsløre den reaksjonære løgnpropagandaen'.



(forts. fra s. 6.)

glede opprettelsen av Vennskaps-sambandet Norge-Kambodsja.

Solidaritetskomiteen for Vietnam vil støtte fullt opp om Vennskaps-sambandets arbeid. Vi støtter kravet om anerkjennelse av GRUNK, og vil bekjempe USA-imperialis-

mens sverting av og løgnpropaganda om folkets Kambodsja. På denne måten vil vi bidra til å utvikle og styrke vennskapet mellom det norske og det kambodsjanske folket.

LEVE DET FRIE KAMBODSJA !

LEVE VENNSKAPET MELLOM DET NORSKE OG DET KAMBODSJANSKE FOLKET !

OM ENHETSPØTTIKK OG 1.MAI

I Trondheim var det i år to arrangementer 1.mai, Faglig 1.mai Front og Samorg's tog. Den politiske situasjonen i Indo- Kina og i Trondheim (Thyness, Unge Høyre) var slik at Solkom hadde en svært aktiv periode: Indo-Kina uke, stands, demonstrasjon, anerkjennelseskampanje. I forbindelse med demonstrasjonen, I-K uka og anerkjennelseskampanjen sendte vi ut flere brev til partier og org. hvor vi bad om støtte og innsats i det anti- imperialistiske arbeidet. Vi fikk da også mye fin støtte fra organisasjoner og enkeltpersoner. Når det gjelder Samorg, så svarte de ikke på våre henvendelser, derimot svarte de på henvendelsen fra Arbeidernes internasjonale Støttekomite og gikk i spissen for den reaksjonære innsamlinga her i byen. På henvendelse svarte Ulvestad, formann i Sør-Trøndelag DNA- og arbeiderpartiet er jo et stort kommune-parti, så denslags må vi overlate til Oslo å ta stilling til". Videre lod den end av Samorgtogets hovedparoler: "Styrk det sosialistiske flertallet i Trondheim bystyre". Og hvem er så disse sosialistene i bystyret - jo, det er DNA og SV.

Når vi vurderer hvorvidt vi ønsker enhet med andre organisasjoner gjør vi det ut fra hva som tjener Indo- Kinas folk, hva som tjener vårt arbeid for Indo- Kinas folk. Vi ser på den politiske situasjonen og vurderer enhet fra sak til sak. Vi krever å bli skikkelig og demokratisk behandla fordi vi ønsker å styrke Solkom i folks bevissthet som den organisasjonen som har en konsekvent anti-imperialistisk politikk og gir den beste støtten til Indo- Kina. Dette gjelder selvfølgelig også når vi diskuterer enhet 1.mai. La oss stille spørsmålene: Tjener det Indo- Kinas folk å gå i Samorg's tog 1. mai? Tjener det vår politiske hovedoppgave å gå i dette toget, tjener det til at DNA-regjeringa anerkjenner PRR? Tjener det vårt arbeid resten av året å delta?

Jeg mener vi gjorde en riktig vurdering da vi svarte nei på disse spørsmålene. Å gå i tog sammen med Samorg under hovedparola om å styrke DNA og SV styrker ikke kampen for at DNA må anerkjenne PRR, derimot tilsloer det den riktige politikken til DNA på dette spørsmålet. Å gå i Samorgtoget ville ikke tjene vårt arbeid resten av året tvertimot ville det bli vanskeligere å forstå hvorfor vi angriper DNA resten av året. Ønsker vi å spre illusjoner om DNA som anti-imperialistisk?

Når vi hadde vedtatt å ikke gå i Samorgtoget var det noen som

likevel mente det var grunn til å gå i forhandlinger med Samorg. Samorg.- for så å legge opp til en situasjon der Samorg utelukket oss fra arrangementet. Dette mener jeg er taktikkeri for å oppnå at Samorg skulle tro at det var reservasjonsretten som ene og alene førte til at vi ikke kunne delta. Ingen av oss var i tvil om at det ikke eksisterte reservasjonsrett i toget, vi behøvde ikke tvil på de opplysningene som kom fra Samorg.s representantskap, og etter en mnds. politisk diskusjon i byen var dette alminnelig kjent. Samorg forutsatte da også dette i sin annonse da de inviterte de organisasjoner som etter representantskape's vedtak kunne delta i toget. Og det kunne ikke vi!

Ved å ikke gå i toget, ved å ikke drive taktikkeri-forhandlinger, markerte vi vår organisatoriske uavhengighet, og vi pressa Samorg. i retning av å ta alvorlig på Indo- Kⁱna - arbeidet og 1.mai-arbeidet sitt. Ideer av typen "vi må gå i deres tog ellers støtter ikke de oss" mener jeg er feilaktige og et uttrykk for borgerlige "hestehandelsideer" om politikk. Sjølsagt har vi rett til å vurdere enhet fra sak til sak. Dersom Samorg. seinere ikke vil støtte vårt arbeid for Indo- Kinas folk mener jeg det sier mer om Samorg.s anti- imperialisme enn om oss!

I diskusjonen om vedtaket vårt er det også blitt hevda at vi ved å delta i Faglig 1.mai Front's arrangement er blitt tatt tatt til inntekt for AKP siden dette partiet støtta toget. Dette mener jeg er feilaktig. Faglige tillitsmenn/kvinner tok initiativ til toget, som forøvrig var uten partimarkeringer. Fronten bygde på enkeltmedlemsskap og var åpen for alle progressive. Togets karakter er at det er et tog som frammer politiske kampsaker. Å drive politisk kamp er nettop Solkom's oppgave, her er det ingen konflikt.

Til slutt: Åvedta flertallsvedtak er et alminnelig organisatorisk og demokratisk prinsipp, og vi har for gjort det i anledning 1.mai. Det er også et allment kjent prinsipp at mindretallet underordner seg flertallets vedtak. Å antyde at flertallet "splitter" ved sin blotte eksistens mener jeg fører oss på avveier. For mindretallet har vel ikke alltid rett?

FRAM FOR EN RIKTIG FRONTPOLITIKK

annemarit

TRONDHEIM FNL-GR. 1. MAI OG 1. JUNI

På allmøtet 26. 5. ble det ytret ønske om at undertegnede skulle medgjøre for sitt syn på Solkom's behandling av 1. mai i Trondheim. Dette kan være nødvendig, da forkvinnen i Tr. heim FNL-gr. på samme allmøte i sin oppsummering av 1. mai ikke med et eneste ord nevnte den store Inge-Mikschsjonen i Tr. heim Faglige Samorg's åpne avdeling.

Vedtaket som ble fattet på Tr. h. FNL-gr.'s allmøte 7. 4. med 21 mot 13 stemmer, gikk hovedsakelig ut på at Tr. h. FNL-gr. ikke leder noen omstendighet "ville" ta kontakt med Tr. h. Faglige Samorg med sikte på å slutte seg til deres 1. maiarrangement. Dette vedtak ble betraktet undertegnede som et et klart og beklagelig brudd med Tr. h. FNL-gr.'s mangeårige praksis.

Den brede enheten i solidaritetsarbeidet i Tr. h. har alltid blitt trukket fram som et eksempel til etterfølgelse for hele landet.

Samarbeidet med Samorg har vært det sentrale i denne enheten. Vi beklager derfor som nevnt vedtaket om ikke engang å ta kontakt med Samorg som et klart brudd med tidligere praksis som kan få alvorlige følger for den framtidige enhet!

Videre mener vi at vedtaket ble gjort på tildels gale forutsetninger. Det ble hevdet, under henvisning til en angivelig annonse i "Arbeider-Avisa" at vi ville bli putta i en angemåling uten organisasjonsmerking, med medserte paroler og uten reservasjonsrett.

PRESSEMELDING Trondheim 22.5

Følgende telegram er i dag sendt utenriksminister Trydenlund fra Solidaritetskomiteen for Vietnam i Trondheim:

Vi krever straks i utstedelse av oppholdsgjeldelser for Thieu-tilhengere i Norge. Vårt land skal ikke bli base i propagandakrigen mot det frie og demokratiske Vietnam. Bygg vennskaper mellom det norske og vietnamesiske folk.

Solidaritetskomiteen
for Vietnam i Trondheim

Så nær som det siste viste dette seg ikke å være tilfelle. Hadde AU brydd seg om å ta kontakt med Samorg for idet minste å få greie på vilkårene for deltakelse, ville denne uheldige situasjon vært unngått.

Men det fantastiske som skjedde var at allmøtet vedtok ikke engang å ta kontakt for å eventuelt oppklare situasjonen, selv om det ble hevdet at forutsetningene måtte være gode. "Flertallet" hadde tydeligvis bestemt seg for ikke under noen omstendighet å gå i Samorg-toget.

Det eneste formelle argument som står igjen, er spørsmålet om reservasjonsrett. Undertegnede mener at reservasjonsrett i teorien er en bra ting, i praksis betyr den omtrent null. Dette fordi vi uansett reservasjonsrett blir tatt til inntekt for forskjellige retninger. Eksempel: Kjell Hammer, leder for Faglig 1. mai Fronts torgarrangement: "Vi var 2100 i klassekamptoget." Solkom hadde reservert seg mot klassekampgrunnlaget. Dette har tydeligvis ingen praktisk betydning!

Klassekampen i sin oppsummering: "I Tr. heim 2000 i klassekamptoget." Hva med reservasjonsretten? Sannheten er at vi klart blir tatt til inntekt for en bestemt gruppering.

Undertegnede, samt andre FNL-sympatisører reagerte sterkt på vedtaket, og mobiliserte derfor til en egen Indo-kina seksjon i Samorg-toget. Denne seksjon samla 120 deltagere under paroler som det på allmøte 7. 4. ble hevdet ikke ville bli godkjent.

En sammenligning kan nevnes at helt den antiimperialistiske seksjonen i Faglig 1. mai Front samla 120 stykker.

Paul/Egil



OM UTVIKLINGEN I INDOKINA.

1. De indokinesiske folkenes seier.

Frigjøringskrigen av Phnom Penh den 17. april, av Saigon den 30. april og den siste tidens utvikling i Laos er de konkrete begivenhetene som gjør at vi kan si at i 1975 frigjorde Indokina seg endelig og fullstendig fra USA-imperialismen.

Folkene i de tre landene, ledet av de tre frigjøringsbevegelsene og ved hjelp av de væpnede frigjøringsstyrkene feide USA-imperialismen ut av Indokina.

De indokinesiske folkenes seier er en viktig manifestasjon av folkekrigens uovervinnelighet og et glitrende eksempel på hvordan folkene i små land enhetlig kan motstå og bekjempe aggresjon fra en stor imperialistmakt.

Seieren er blitt hyllet over hele verden. Rekken av seiersmanifestasjoner og lykkeønsninger er uendelig lang.

I offisielle uttalelser fra særlig Vietnam og Kambodsja er det spesielt tre forhold som betones. Vi finner det i lederartiklene i Vietnam in struggle (hovedorganet til FNL) og i radio-talene til de kambodsjanske lederne. Disse tre forholdene er:

1. Seieren er en seier over USA-imperialismen! De gjentar dette stadig.
2. Seieren er folkets verk.
3. Seieren er resultatet av en korrekt politikk uttrykt særlig i enheten i folket mot imperialismen og utviklingen av folkekrigens taktikk og strategi.

2. Nyhetstelegrammene.

Her følger et utvalg av de viktigste nyhetsmeldingene fra Indokina i perioden 15.4 - 15.6.

Kildene er International Herald Tribune (IHT)

Newsweek (NW)

Time (T)

Hsinhua News (HN)

Peking Review (PR)

Vietnam in Struggle (VS)

Telex från Indokina

Klassekampen (KK)

Hovedvekten av meldingene fra vestlige byråer går på:

1. "Sørheter" (skolebarn i Saigon omskoleres etc.)
2. Spekulasjoner (snlittelser etc.)
3. Antydninger om påståtte begivenheter - i neste omgang grunnlag for hets.

De kinesiske meldingene bringer mer stoff om selve begivenheten. Det gjør selvsagt også vietnameserne selv, men det tar ca en måned før vi får VS hit.

Så til utvalget:

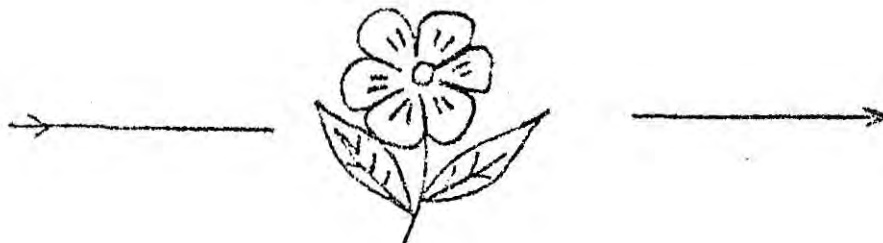
Vietnam.

Ho Chi Minh-kampanjen startet kl. 17 26.4. og var sluttført kl. 11.30 30.4.

Hale rekken av strategiske seire tok til i og med Buon Me Thuot's fall 12.3.

Saigon falt uten særlige kamper. (GPA-telegram gjengitt i NW 12.5. og IHT 3-4.5.)

.. forts....



Vestlige pressefolk har senere meldt om enkelte lommer av Thieu-soldater som har fortsatt kampen (IHT 13.5. og 5.6.)

De siste amerikanerne forlot Saigon 29.4. De etterlot seg blant annet 450 ambassadefunksjonærer som de hadde lovet å frakte ut (IHT 3-4.5.) og våpen for ca 5 milliarder dollar (IHT 3-4.5) og Thieu-politiets arkiver som det bare skal være et dataproblem å få dekodet. (IHT 31.5-1.6.)

Allerede 13.5. refererer IHT at den katolske erkebiskopen maner til oppslutning om PRR.

PRR gjorde tidlig klart sin politikk for de nylig frigjorte områdene i form av et 10-punkts program (Se VS 299 s.3 og KK nr. 16 s.14.)

Denna politikken skiller seg fra opplegget i de gamle områdene.

Også innen de nylig frigjorte områdene trekker de et skille:

Salarna settes under militært styre (VS 300, s.2-3) og samtidig lar man det frie markedet for varer fortsette der. (IHT 31.5.-1.6.)

I landet forøvrig etableres det sivile revolusjonskomiteer (5.6. melder IHT at Da Nang er overført til sivilt styre) og veien i retning av sosialisme stakes ut. Det er tydelig at Saigon har særegne problemer.

Sammenfatningsvis med hensyn til den militære og administrative utviklingen:

- Slodbadet ble det ikke noe av.
- Store deler av hæren og administrasjonen til Thieu slutter opp om PRR.
- Det kan virke som om seieren kom raskere enn PRR hadde regnet med, og at de derfor har hatt problemer, men ikke store, takket være hjelp fra nord.

En spesiell sak:

Los Angeles Time (LAT) melder at USA bombet kraftig 29.4. Pentagon benekter. LAT sier at Saigon er taus fordi målene var avanserte radarstyrte antiluftskytts til beskyttelse av lagre etc (ulovlig i følge Paris-avtalen). (IHT 10.6.)

Når det gjelder den mer allmenne politiske utviklingen i Sør-Vietnam så gir vestlig presse et snevert utvalg meldinger. Delvis fordi de ikke kan bedre ut fra sine politiske forutsetninger, delvis fordi de så vidt jeg forstår, sitter i Saigon, som er i en særegen situasjon.

De legger vekt på den allmenne revolusjoneringskampanjen PRR har satt i gang:

- Filmregertoiret i Saigon er helt endra (IHT 30.5.)
- Kampanjer blandt barn om revolusjonen (IHT 3.6.)
- Grunnskolen åpner igjen i Saigon (ukomplisert med regning og skriving) (IHT 10.6.)
- Enkelte studier i Saigon (medisin og farmasi) starter opp (IHT 11.6.)
- Treffende skildringer av problemene til studenter som tidligere studerte business management and administration. (Spiegel 2.6.)

Mer grunnleggende skildringer av den økonomiske politikken, av bestrebelsene på å gjenreise landet, er det mindre av: IHT 2.6. (AP) melder at PRR sier:

"Hovedinnsatsen settes nå inn for å avskaffe kriminalitet (dødsdom NW 9.6.) og sult, stabilisering av økonomien, normalisering av produksjonen."

Ellers har vestlige kilder ikke annet å berette enn spekulasjoner om frykt, problemer etc (NW 14.4., Times 5.5.)

Nyhetene fra vietnameserne selv tar som sagt ca en måned før de når oss direkte. De gir detaljerte beskrivelser av gjenoppbyggingen.

..forts..



Slagordet er: "Vi vil skare folket om fra å være konsumenter til å være produsenter. - Fra Thieus konsentrasjonsleire til gjenreisning av de frigjorte områder."

Veier, jernbaner, skoler, sykehus, fabrikker, jordbruk, kraftverk, vannverk.

Utrolig mye stoff. (KK nr. 16 s.14, VS 297-298-300)

Så litt om flyktningene.

Ett sted mellom 120 og 150 000 såkalte flyktninger forlot Vietnam. USA satset stort på å berge ut sine lakeier og skremme/kidnappe så mange som mulig. PRR har tilbudt å repatriere alle som vil delta i gjenoppbyggingen.

FN's høykommisar for flyktninger sprer et spørreskjema for PRR i hvert fall på Guam og i California (IHT 29.5.) Begge steder har et par tusen sagt at de vil tilbake.

Flere båter har returnert fra blant annet Filipinene.

Kona til president Ford kaster glans over flyktningene ved å la seg fotografere av verdenspressen i en fangeleir håndhilsende på KY. Viktig sak for USA.

Så litt om det frie Vietnams relasjoner med omverdenen.

Zaire, Sverige, Finnland, Danmark, Thailand, India, Pakistan, Kynros, Jamaica, Nederland, Nigeria, Australia, Japan, Malaysia, Nepal, New Zealand, Frankrike, England, Italia, Canada, Belgia, Jordan, Norge, Mexico og Burma

I alt 70 regjeringer har anerkjent PRR nr. 10.6.

PRR har kommet med flere uttalelser om sin rett til vietnamesisk eiendom i utlandet. I første rekke fly i Thailand og ambassadeboliger etc over hele verden.

IHT(31/5-1/6) (UPI) bringer sitater fra "officials" i Saigon om at sovjetiske eksdøtteri inntar plassene etter flyktninger, og at de første sovjetiske skiffene med forsyninger har ankommet Saigon.

NRK-radioen bringer i slutten av mai melding (bekreftet?) om at Sovjet ber om å få benytte USA-base i Sør-Vietnam (for helikoptere? krigsskip?)

Vi har ikke kunnet finne noen spesiell erklæring/melding fra PRR om den utenrikspolitiske linjen etter frigjøringen.

Kambodsja

Særlig når det gjelder Kambodsja har USAs svarte propaganda blomstret återkt: "Tvangsevakuering, Massakrer, Sorg og fortvilelse". Dette falt til jorden. Så fikk vi Mayagesh-affæren: Etter hele tiden fra frigjøringa av (også før?) har USA sendt agenter, spioner og provokatører inn i Kambodsja. Kambodsjanerne tar motiltak, bl.a. oppbringer de et mistenkelig handelsfartøy, Mayagesh. USA setter inn styrker. Taber 50-60 folk (kildene operer med forskjellige tall, Pentagon "er ikke ferdig med å telle") for å berge 30 sjøfolk som kambodsjanerne ville ha løslatt uansett.

Bakgrunnen for utflyttingen fra de store byene er (ved siden av at byene i seg sjølv var på randen av sammenbrudd pga Lon Nol-klikkens vanstyre og bombe-trusselen) det vedtaket Den spesielle Nasjonalkongressen (samlet 25.-27./4) gjorde om byggingen av landet med hovedvekt på å stole på egne krefter og satse spesielt på jordbruket. Pressekomunikasjonene og radiotalene fra denn nasj.kongr. er utførlig referert i kinesisk presse (HN 1/5, PR 2/5).

Meldingene fra Kambodsja ellers vitner da også om storstilt gjenoppbygging: En kinesisk journalistdelegasjon om bl.a. en utrolig småindustriell aktivitet og oppfinnsomhet (PR 23/5 og 2/5, HN 8/5). IHT 11/6 referer radiotale om storstilt innsats for å sette i stand ødelagte transportmidler.

Det har vært mulig å finne relativt utførlige meldinger om kambodsjanernes utenrikspolitiske linje, særlig i kinesisk presse: Nøytralitet, uavhengighet og alliansefrihet.

HN referer amerikansk tidsskrift "Guardian" om Sovjets lite ærefulle rolle i

...forts..

Kambodsja, og KK 17 referer Le Monde (29/4) som forteller at sovjetiske og øst-tyske diplomater oppholder seg i den franske ambassaden i Phnom Penh som flyktninger (og dette etter at Sovjet to ganger(!) har "anerkjent" GRUNC - oktober 73 og mars (23?) 75.) - Når det gjelder norsk anerkjennelse av K. så gjengir KK 22 et intervju med en byråsjef i UD. Les det! Ellers har følgende land anerkjent Kambodsja i den siste tida: Singapore, Malaya, Indonesia, Thailand, Filipinene og Canada.

Laos

Det viktigste materielle grunnlaget for høyrekreftene og USA-imperialistene sjølv i Laos - nemlig USA-marionettene i Saigon og Phnom Penh - er vekke. Dermed har den noe særene utviklingen i Laos fått en ny fase. Høyre ser dette, føler seg truet og forbereder kupp. Dette blir møtt og avverget gjennom store folkelige demonstrasjoner og militære tiltak. - KK 19 bringer en god oppsummering, og meldinger i IHT i mai bekrefter dette, selv om IHT-meldingene prøver å se det hele som "studentopptøyr" i første rekke.

Et viktig trinn i den laotiske utviklingen er at den høyredominerte 7. Nasjonalkongressen nå omsider er oppløst.

Foreløpig fortsetter koalisjonsregjeringen også etter forandringene i mai, takket være at en Pathet Lao-general som rykket opp som forsvarsminister

etter at forsv.min. (Vientiane-fyr) flyktet fra landet i mai (sammen med mange andre) trakk seg til fordel for ny Vientiane-fyr.

3. Hva har skjedd - og hva er brennpunktet nå?

Det som har skjedd kan sammenfattes slik: PRR-framstøtet for å straffe Thieu og tvinge fram en regjering som var villig til å basere den framtidige utviklingen i Vietnam på prinsippene i Parisavtalen skjøt en fart som trolig ikke en gang PRR hadde regnet med. Thieu gikk ikke før det var for sent.

Dette framstøtet var hoveddrivkraften i utviklinga i Indokina i vår. Takket være

den kunne kambodsjanerne ta Phnom Penh 17/4, få dager før PRR lanserer Ho Chi Minh-kampanjen - nådestøtet. Og takket være at Phnom Penh falt kunne PRR føre kampanjen til en rask slutt. Og dette fordi koordineringen reduserte sjansene for USA-eventyr sterkt.

PRR skapte på dette viset den eneste mulige situasjon hvori prinsippene i Parisavtalen kunne realiseres, hvori PRRs langsiktige mål kunne bli virkelighet.

Laos utvikler seg etter sin egenart og på et vis i ly av de andre.

Brennpunktet i dag i Indokina er i første rekke gjenoppbyggingen, en kamp som også i fortsettelsen må føres mot USA-imperialismen. Det ser vi av Mayagesh, flyktningene, løgnene og ryktene. En kamp som også i fortsettelsen må føres av folkene i landene sjølv, gjennom stasing på egne krefter. Men nå i frie, sjølvstendige stater - en kvalitativt ny situasjon, en ny era. - Og gjenoppbygginga skal skje med hjelp fra vennene over hele verden, en hjelp som framfor alt skal gies med den skikkeligste politiske begrunnelse.

5. Enda to meldinger - til bl.a. belysning av spørsmålet: "Hva er hovedlærdommen fra Indokina?"

TELEGRAM FRÅN DE SOVJETISKE LEDARNA TIL PRR MED ANLEDNING AV DET VIETNAMESISKE FOLKETS HISTORISKE SEGER I SYDVietnam den 3 maj GPA

De sovjetiske ledarnes hyllningstelegram lyder i sin helhet:

- Segeen i Sydvietsnams befrielseskamp viser ån en gång på den sterke solidariteten med Vietnam från de socialistiska länderna och från alla progressiva och antiimperialistiska krafter. Sovjetunionen har lojalt och i enlighet med principerna om internationalism och solidaritet hela tiden bestått stött patrioterna i Sydvietsnam och det sydvietnamesiska folket och kommer att fortsätta med detta i framtiden.

(...)

.. forts..

TELEGRAM FRÅN DE KINESISKA LEDARNA TILL
PRR OCH DET VIETNAMESISKA FOLKET
Sydvietnam den 3 maj GPA

Telegrammet som "är ställt till FNLs ord-
förande och Sydvietnams president, lyder:

- De sydvietnamesiska soldaterna och civilbe-
folkningen har - efter en lång och utdragen
befrielseskamp - fullständigt besegrat mari-
onettregimen i Sydvietnam och slutligen bef-
riat Saigon. Detta är en stor seger för fol-
ket i Vietnam och hela Indokina, som uthärd-
at en utdragen ~~KMM~~ väpnad kamp för befri-
else. Det kinesiska folket är överväldigat
och inspirerat av dessa lyckliga händelser.
På uppdrag av det kinesiska kommunistpartiet,
Kinas regering och det kinesiska folket
överlämnar vi de varmaste gratulationer och
~~KMM~~ saluterer er, till FNL och PRR, till
Vietnams Arbetarnparti och regeringen i DRV
och till hela det vietnamesiska folket i
nord och syd.

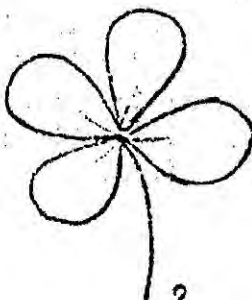
- För sitt fädrenelands oberoende och för
befrielsen av sin nation har det heroiska
vietnamesiska folket, genom att tillämpa
Ho Chi Minhs princip om ständigt beslutsam-
het att kämpa och vinna och avansera i väg
efter väg, fortsatt att kämpa en oerhört
svår kamp genom decennier - man har succe-
sivt besegrat "special-kriget", "det lokala
kriget" och "vietnamiseringen" av kriget
som genomförts av USA-imperialisterna och
deras lakejer och vunnit den ena stora segern
efter den andra. I den nya situationen som
uppstod efter Parisavtalets undertecknande
motsatte sig det vietnamesiska folket reso-
lutt Saigon-klickens, som backades upp av
USA, brott mot avtalet, som massakrer och
Saigon-regimens vägran att uppnå nationell
endröck och försoning, och har nu slut-
ligen övervunnit ett kontrarevolutionärt
krig genom ett revolutionärt och vunnit
den lysande segern: den totala befrielsen
av Sydvietnam. Er seger är innledningen

till en ny ~~K~~ era, och segern har en utom-
ordentlig stor historisk och internationell
betydelse. Er seger är en stor inspirations-
källa för alla förtryckta folk och nationer
i kamp för befrielse och den utgör ett ut-
märkt exempel i den anti-imperialistiska
och revolutionära saken för alla världens
folk. Det vietnamesiska folkets seger är
ytterligare ett slående bevis för att varje
folk - även folket i ett litet land - kan
besegra en utenifrån kommande stark fiende
och vinna en slutlig seger i den rättvisa
kampen till försvar av sitt lands oberoende
och frihet och uppnå nationell befrielse.
Detta så lege som folken vågar resa sig i
kamp och ta till vapen i ett rättvist krig
mot ett orättvist och att ständigt kämpa
utan att frukta svårigheter, offer eller
bakslag.

- Kina och Vietnam är lika nära grannar
som läpparna och tungen, och våra två folk
är vapenkamrater och bröder när det gäller
att dela motgång och svårigheter. Vi, det
kinesiska folket, har alltid betraktat Viet-
nams folks kamp som vår och deras segra som
våra egna. I det utdragna revolutionära
kriget i det förflutna har våra två folk
stött och uppmuntrat varandra. I framtiden
kommer det kinesiska folket att obrottsligt
enas med och kämpa tillsammans med det vi-
etnamesiska folket. Vi önskar Sydvietnams
folk uppriktigt ständigt nya och allt stör-
ra segrar i dess fortsatta kamp för genom-
förandet av sin nationella och demokratiska
revolution. Ett Vietnam som är oberoende,
fritt, enat och blomstrande kommer helt
säkert att bli verklighet.

(Siterat efter "Telex från Indokina" nr. 8/75,
utgitt av De Förenade FNL-grupperna i
Sverige.)

Artikkelen "Om utvecklingen i Indo-
kina" er skrevet av red.medl.



Om SOLKOMs IRAMTID

I Landskonferansen blei det fatta et foreløpig vedtak om Solkom's oppgaver framover som skal diskuteres i hele fronten. Der står det at Solkom tar sikte på å drive vennskapssarbeid med Vietnam. Jeg er enig i at det trengs et vennskapssamband, men hvorfor bruke Solkom til dette? Jeg mener det ville være bedre om vi oppretta et eget vennskapssamband og at Solkom fortsatte som anti-imperialistisk kampfront med andre arbeidsområder. Jeg mener at vi nå trenger en front tilsvarende Solkom som kan drive anti-imp. arbeid for folkene i Sørøst-Asia og de nærmeste landene rundt.

USA-imperialismen er nå på tilbakegang i dette området, og Ford/Missinger og co. er derfor desperate nok til å kunne gå til angrep på flere asiatiske land. For eks. har Ford uttalt at USA nå vil satse på "forsvaret av Sør-Korea." Det er xx viktig for USA at de beholder kontrollen og en invasjon er fullt mulig dersom USA føler seg trua. Se på Hva de har prøvd seg på i Kambodsja etter frigjøringa- beviser ikke det at de nå krampaktig prøver å trappe opp? Thailand, Burma og Malaysia er andre land hvor USA kommer til å engasjere seg kraftigere nå for å ikke miste sin innflytelse i Asia fullstendig.

Solkom er yden fronten i Norge som har best kjennskap til USA-imperialismen, og er derfor best skikket til å ta på seg oppgava. Sjøl om USA har lidd nederlag er de fortsatt den mektigste imperialistmakta. Vi må kjempe mot USA-imperialismen til den er fullstendig knust. Brennpunktet nå er i og rundt Sørøst-Asia, et endelig nederlag her vil bety at USA i verdensmålestokk lider et uerstattelig tap. Dersom Solkom "degraderer" til å bli vennskapssamband, mister vi den største og beste anti-imperialistiske fronten i Norge.

DET HAR VI IKKE RÅD TIL! DERFOR: LA OSS STARTE ET SKIKKELIG STØTTE-ARBEID FOR ASIAs FOLK! BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

FNL-aktivist i Oslo.

SOLKOM SOM VENNSKAPSSAMBAND

Solkoms viktigste oppgave har vært å kjempe mot USA-imperialismens krigføring i Ind-Kina. En annen viktig oppgave har vært å presse den norske regjeringa til å anerkjenne PRR. Begge disse oppgavene er nå løst, USA er ute av Indo-Kina og regjeringa har anerkjent PRR. Etter frigjøringa i Indo-Kina tror jeg ikke vi har bruk, for Solidaritetskomiteen for Vietnam slik den har fungert til nå, nettopp fordi våre hovedoppgaver nå er løst. Det jeg tror vi trenger er en vennskapskomite/vennskapssamband som propaganderer og informerer betydninga av Vietnams folks seier, betydninga av folkekrigen o.s.v. Selv om kampen i Vietnam er slutt, vil den politiske kampen om Vietnam fortsette i verden og i Norge.

Det er derfor viktig at det fremdeles har en organisasjon der medlemmene kan forsvare Vietnams sak, gjennom artikler og svarinnlegg i aviser, konfrontasjonsmøter, informasjonsmøter osv.. Det kan stadig dukke opp ting som skader Vietnams folks sak, som F.eks. flyktningene som nå kommer til Norge. Det er i slike tilfelle viktig at organisasjonen kan reagere raskt og at dens medlemmer kan gå ut på gata og propagandere en riktig politikk. Solkom som vennsapsorganisasjon skal altså ikke bli en passiv peir-organisasjon, men skal aktivt øke vennskapet mellom det vietnamesiske og det norske folket, og aktivt forsvare PRRs politikk i presse og der vi ellers kan komme til.